

Србобран
излази ЧЕТИРИ а и ПЕТ ПУТА
на недељу.
Предплату примаю све ц. и кр.
поште, познати скупатељи и у-
редничество (грчка улица у ку-
ћа брой 1419.)
Рукописа не враћаю се натраг.

СРБОВБРАН

Предплатна цена
на три месеца 3 форинта, на по
годинице 6 фор. на годину 12 фор.
а. предп. ОГЛАСИ: кавчи од 20
врта за три мут стоко 2 фор.
90 пошт. већи преко 20 до 40
врта, 5 форинта аустријске
вредности.

Год. VI.

У Новом Саду у недељу 19. јуниа 1866.

Брой 71.

ПОЗИВ НА ПРЕДПЛАТУ

НА

„СРБОВБРАН.“

Јошт се нисмо скоро у тако критичним окол-
ностима налазили, као данас. Два силна непри-
јетела ударише противу наше царевине, с намб-
ром, да е, као велесилу, с лица земљ збришу.

Наши отцеди, браћа, синови листом одоше на
бойно пољ, да по примјру своих праотаца воюю
за чест и право Аустрије и свога цара.

Крв е и на југу и сјверу већ почела проли-
вати се, и свако е живо на бойно пољ упрло оч-
чи, и жельно очекуе чути, шта се тамо догађа.

Да би овој ватреној жельи сродника и при-
јетела и уобште целог нашег народа задоста учини-
ли, одважили смо се с наше стране и моралне
и материјалне жртве на ту цѣл припегли, и лист
за време рата (а ако нам могуће буде, и доцније)
по четир и пет пута, а по потреби и сваки
дан издавати.

Да би пак наша публика све важне догађае
са бойног поля одмах и из прве руке дозна-
ла, постарали смо се, да нам се они по телеграму,
сваки дан, јављю, ков ћемо, ако лист у тай
дан не излази, у особенем плакату нашим чи-
татељима незадржано саобштити.

Овим ће начином наш лист све важне до-
гађае за едан, на два дана раније од стра-
них листова саобштити.

Позивамо дакле најучтивније нашу поштовану
публику, да се што пре на овај лист изволи пред-
бронти, како би још се он уредно могао слати.

Предбронти се може код познате гг. скуп-
теља, и код свию ц. кр. пошта.

Ко скупи 9 предбројника, за десетог добија
или лист на дар, или накнаду у новцу.

Старе дужнике учтиво молимо, да нам из-
воле покрај предплате и дуг послати; ер лист
ни смо у стано бадава слати.

Цѣна листу остае неповишена:

од јуниа до конца дек. . . 6 фор.
од јуниа до конца сент. . . 3 фор.

Уреди „СРБОВБРАНА.“

Нови Сад 18. јуниа.

Ово дана биаше југ и сјвер свјдон крвавих
бова, кои су само почетак других јошт крвавих
битки, ков храброј војсци престое.

Први ови крвави боваи срећно су по нашу вой-
ску испали, и све се радуе њиховом побјдоносном
свршетку.

Бог би дао, да нашой публици непрестано ј-
вљямо оваке побјде Аустрије над своим непријетелјм.
Али ако е икад и игди, то е завста у рату срећа
промљивљива.

У непријетела е тако исто велика и одушевљива
војска и лако е може на едном или другом мјесту
јонача срећа послужити.

Ми ћемо дакле по свој прилици нашим чи-
татељима и веселе а може бити кадкад и жалостне
гласе јављати, али вिति ћемо се *засад* побјди нашой
неограничено радовати, вати ћемо, ако нас
привремена несрећа снађе, малодушни се показати
и о будућности нашой очајавати, него ћемо и срећу
и несрећу наше јоначке војске подеднако дѣлвати,
и стрљиво очекивати последню *од-удну* битку,
ков ће се, као што се надамо, с побјдом праведне
стране свршити.

УГАРСКИ САБОР.

Прочитаниу седици долић куће од 27/15. јун.

Највиши царски рескрипт

коим се угарски сабор на неизвештно време
одлаже, гласи:

„Ми Франц Јосиф Први, божиом милостиу цар
аустријски, краљ угарски и тд.

Државним великодостојницима, духовним и
световним високим сталекима и заступницима Наше
верне Угарске, кои су скупљени на сабору, кога
смо на 10. Децембер 1865. у Нашу кр. слободну
варош Пешту сазвали, Наш поздрав и увереаџ Наше
милости!

Љубезни верни! Кад оно последњих дана прошле
годинице скупљене око Нас верне Магнате и посла-
нике Наше миле Угарске поздрависко и њихово за-
конодавно судѣлованџ понесасмо, учинисмо то у
надежди, да ће благодети мира, кога тада непо-
вредимо уживасмо, да све народе Наше државе
трајно обезбјевене бити.

Ова се надежда на Нашу велику жалост осуети.

Саборно скупљеним Магнатима и посланицима
познат е постанак оног критичног положаја, кои Нас
у свом ковачном развитку принуди, да се за не-
повредимо одржавџ територијалне целокупности и ве-
лесилства наслеђених од Наших праотаца земља,
ков е међународним уговорима осигурано, и послед-
њих средства самообране латимо и са оружјем не-
праведни нападај одбисмо.

Важност ових унутрашњих борби, ков Наше
отчивско срце у оног тешком магновењу решител-
ности испунише, увеличана е олим осећаем, да Нас
овај удар баш у оно време згодити морао, кад смо,
пратећи највиши задатак Нашег владалачког позива,
установо уређењ унутрашњих одношаја Наше Мо-
нархије и у свези с тиме чврсто утемеленџ државо-
правне и административне самосталности Наше миле
Угарске као неходошите еднот доба означили, ков
би темель новопробујено поверењ између монарха
и његових народа и истичуће одтуд правично израв-
нањ узаймних интереса сачинјавало.

Из свег срца радуемо се, што могосмо бити
сведок оног одушевљеног одека, кога остваранџ ових
Наших намера код верних народа Нашег краљевства
Угарске нађе — сведок ове озбиљне решителности,
к' којом су саборно скупљени високи сталек и
посланци, пристајући Нашим владалачким намерама,
к' решеню спадајућег на њих дела обштег задатка
приступисше.

Са таким истим задовољством сматрасмо радно,
коју е сабор уз пркос уздижућима се на обзорю монар-
хије облацима развио, као и правац, кога е, не-
застреш овим облацима вити ратним припремама,
ков се од пожертвованя народа зактеваше, задржао.

На ипак вие Нам могуће, а да е' тугом не-
признамо да е посљешан успјех ствари, кога Нам
свима на срцу лежи, пре свега од подпунот усно-
военија духова, ове највише благодети мира условљен,
док с друге стране обрана Наше у опасности налазеће
се Монархије највише напоре Наше владалачке брига
зактева.

Нужда е дакле само, кога од нас независи, и
од ков и на крайним границама чести избећи хте-
досмо, кога Нас принуђава, да спасовосно започ-
ето саветованџ скупљених високим сталекима и заступ-
ника одгодимо.

Ми чинимо то у надежди да ће највиши управ-
итељ судба владара и народа помоћи, да добра
ствар побјди, и да Наше доброй ствари посевећено
оружје напоследку побду одржи, како би потом што
пре у то ставџ дошли, да сабор Угарске наново
созовемо и да се доказима верне привржености, ков
се већ и сад насипрам противности, ков би насту-
пити могле, показују, још у већој мери побућеним
нађемо, како би започето дѣло под нашом личном
управом к посљешном каначком рѣшеню довели.

Усерављујући скупљене на сабору високе сталек
и заступнике, а чрез ове и верне народе Наше миле
Угарске о Нашој трајној владалачкој оданости и
милости, проглашасмо уедно свечавно, да е од Нас
сзаваня садашњи сабор одложен.

Дано у Нашој државној и престолој вароши
Бечу у Аустрији 24 (12) Јуниа 1866. Франц Јосиф
ер. Майлаш ер. Бортош ер.

По прочитаню и. в. Рескрипта устане *Деак*
и стави слѣдећи предлог:

„Поштована посланичка кућо! Од срца жалим,
да баш сад, кад смо нетом тако многе важне за-
датке расправљати почели, кад унапређењ благо-
станиа наше отачевине сву нашу снагу, наше способности
и труде изискуе, да баш сад, тако рећи при поче-
тку саборске раднџ, наша саветованя због породив-
шег се тешког рата прекинути морадосмо и да Н.
Вел. саветованџ овога сабора одлаже. Ово одлагањ
неможе бити по мом мињню зављоченџ овогодиш-
њих седица, ер таково што неби се са законом
славало, него е ово одлагањ, да се седице наста-
вити могу, на што Н. Вел. по том закону право
има. Ми дакле том одлагању противословити немо-
жемо, ер упражњиванџ суверенског права признати
морамо, ми га одбацити несемено. У том смотрено
дакле неможе бити говора о каквој одлуци или ре-
солуцији; но свакако е на месту, да ми, кад у за-
писник ставимо, да е овај краљевски рескрипт про-
глашен, по проглашеню изависно, што изавити за
необходно нужно држимо. Из обзира садашњег за-
нота тешког положаја, било би мое мињњ, да слѣ-
деће у записник уђе. Нека ми поштована кућа до-
зволи, да то веће ради сигурности и веројатности
прочитам:

„Посланичка кућа јаво жали, што е В. Вел.
наступившим тешким ратом принуђено, саветованя
сабора на неко време одложити. Почем посланичка
кућа ово одлагањ недржи за закљоченџ седица,
ков би по определеню закона противно било, него
за просто привремено одлагањ саветованя, то жели
и нада се, да ће Н. Вел. по срећном довршеню
рата, кроз кратко време своју бригу поглавито на
унутрашња одношени обратити, и да ће сабор пре-
кинута саветованя што скорие наставити и спора-
зумно са Н. Вел. за унапређењ душевних и мате-
ријалних интереса земљ дѣлати моћи.

Посланичку кућу тишти, што су њине у два-
пут подвешене адресе до сад без успјеха остале,
и што праведне жель земљ још и сад неиспунљене
пису Посланичка кућа држи се постојано своих у
досадашњим адресама изјављених начела, и на ос-
нову тих жели и праведно се нада, да ће се устав
земљ у својој подпунот целости што скорие по-
вратити.“

С тим смо наш задатак свршили.“

На то устане Коломан *Тиса* и учини овај
предлог:

„Поштована посланичка кућо! И ја жалим, што
се радња нашег сабора прекинути морала. Ја се ни
мало томе нечудим, ер ми знамо садашњ околности;
но ми их дабогме недовизасмо олим начинем, коим
би требало да их дознамо, т. е. ми их недовиза-
досмо из наредби одговорне законите владе, него
су нам као и другом свету до знания дошли. Код
такових тежких околности нема сумњ, да влада
само *два пуша* владоцу препоручити може: да по
издовољеню праведних желија народа наступившим
опасностима на сушет виађе, или ако то чинити
неби хтела, — као што садашња влада занста и
нечани — овда вишта друго неостае, него да још
и ово еднот тѣло, ков би своим заузимањм за своја
права, збесолутно дѣлањ овога пореметити могло,
уђутка. Ја дакле неналазим, да е ово одлагањ при-
родно.

Ја се дакле са мом предговорником, пошто-
ваним сапослаником, у том мињню слажем, да и ја
ту наредбу као одлагањ сматрам, почем би закљоч-
енџ седица или распуштањ управо противџ за-
кона било. Кад ову ствар на тај начин просудимо,
онда морамо у том еднот мињњ бити, да се овде
ништа даяџ чинити неможе, него да се у записник
изясненџ о тој наредби одлаганя стави. Но ипак,
прежда би и сам жельо, да е наступивше тешке
околности у прирешџ узму, мое е мињњ, што се
садржаја овог изясненя тиче, у многом смотрено
различито. Са обзиром дакле на то разликује се
мињњ изјављюем, да ћу не само у име мое, него,
да неби више њих принуђени били, у овој свари
говорити, и у име Леваце и свию дѣвних приста-
лица, од коих сам едногласно на то позван, у
кратко овај предлог учинити:

„Са тугом е посланичка кућа дозвола, да су
на Н. Вел. са више страна ратом напади. То су по

већој части последнице противу уставне владе, која у ударе рата у оно време изазвала, кад е мир у ствари и материјалне интересе одвећ нуждан. Нашу тугу увеличава још та околност, што е садашња влада у пркос свакој лоялности и готовости сабора пропустила, да устав поврати, тако, да се још и данас са крвљу и поцем народа без његовог утицаја расплаже, и да се ми о судби наших са невольном борбених се суграђана бринути морамо.

Ми у осталом свечано изјављујемо, да се у погледу повратка нашег устава оних двапут изјављених начела чврсто држимо и протестујемо у напред против сваке нове неправде.

По свршеној беседи *Tisce* гласало се за оба предлога, и предлог *Deака* буде са знатном већином као закључак пријамљив; за тим одложи *Председник* седницу на по сата, док се записник не састави. По истечено овог времена прочита се записник, који се с малим изменама аутентифицира, а после тога изговори председник следећи општај посланицама:

„Поштована кућо! (Чујмо!) Пре него што из двораце одемо, дозвољте ми, да члановима поштоване куће неколико речи у име општај изговорим. М-ја име измера а ни воља, да се у поштованости онога упуштам, што се догодило; но по мом најдубљем уверењу принуђен се налазим, да изјавим, да е поштована кућа у својим адресама за повратак и обрану права отачбине све чинила, што е људска снага у стању чинити.

Овим тога избор и радни одбора као и задатак ових, отворило нам е поље за нашу радњу са свим ванредног доминацијом, кое е сврха била, да лепши, бољу и срећнију отачбину створи. Питамо се надежом, да ћемо, кад поштована кућа у мирно време са спокојним духом започету радњу извршила и довршила буде — ту сврху достићи. — Но долге нека свемогу е учини, да сваког члана ове поштоване куће божи благослов прати.

С овим се седница заврши.

Д О И С И.

У 31. броју „Заставе“ еше добродошли „неколико речи“ „Зоре“, и нема тих прено србских, кои се пишу одзивала са „живила оmlадина наша“, кад их е Србија прочитало.

Ништа на свету нив тако племенито, као што е племенито чувати, неговати, бранити, бринути се, старати се и заузимати се својски за род свој онда, кад е роду до тога одвећ яко стало, и кад кукаван, без помоћи да упадне у ров. И где год добре воље има те, и живе и свеже, што већма и већма раширене и распрострањене, тим извештини е надежда, да ће опали опоравити се и на ноге дигнути горе, а нѣ треба да има свуде; ер као што смо дужни свом снагом да се заузимамо за обетанак породице наше домаће, у тој и не у мањој мери дужни смо и за народ наш да се заузимамо; оно е мања а ово е већа породица наша.

Наш народ — добар наш народ губи се, опада и пропада е дана на дан све већма и већма на све стране и морално и материјално. Он несме остављен бити на странпштини свој, ер данас сутра она ће га одвести тамо, где будни свест хтела буде дати пута и њему и свакоме таквом. Са везанима рукама мора ће бегати, нестати, изчезавати, као што бежи и нестае помрчина од светлости. Не смемо дакле чекати. Прибрати нам ваља силе за времена, а прикувалне силе у челичној слози, довринеће толико, колико е пужно да нам испадне поснещан крај.

Црква, школа и журналистика, то су лекари, кои ће моћи извидати болника; консилиум треба да држе то троје, на едан и други и трећи ватају болника за бинају жиду, на свестито и својски рецепте нека едан пише, едан мелеме прати, а едан нека снага болнику кашиницом у уста; консилиум нека држе то троје, што пре, ер е болник яко изгубио снагу.

Ј сам познао више њих, гг. свештеника и сабраће на то, да седничним силама заузимамо се и сразумемо и својски и братски за бољ род ер поедине силе нелицке су за огромно дело то. И радостну вест могу казати пред форумом јавности, да се у свакоме одињу изразила највећа готовост.

Свештенство имаће снагу своју развити по програму следећем:

1. Ова гг. свештеници, кои су готова да увиде силе на помагану удѣла стана моралног и материјалног по народу нашем, имаю образovati едно тело, кое ће се звати венац; поедини члан знаће се изабран.

2. Изабран може бити само Србин, источ. прав. душепопечитель.

3. Венац има ограничити се на 12 изабраних, у кои доћи имаю први познани и први пријатљиви.

4. Сувинши изабрани имаю унутити се, да за себе праве венац други.

5. Задатак венаца еста, састављати душепопечительских слова, и 6. енергична кореспонденција о томе, како да се тамане али и убитачни обичаји по народу нашем, и глупа суевѣрја његова; и да се откриваю и лече узрочи опаданя његовог и моралног и материјалног.

6. Сваки изабран има да зготови за дан на њѣга надајући слово, и свима изабранима на 15 дана пре определеног дана саопшти га.

7. Слово има зготовљено да буде на просто србском езику, и служи ће на то, да сваки изабран поучи народ е њим са змова недељом и празником.

8. Слова могу бити нови умотвори, а могу бити и преводи страних изредних толкователя морала; прва имаю што дубљ да засепаю у живот народа нашег и откриваю му пороке, е упућивањем како их лечити ваља; а друга слова — преводи — имаю канонима, правилама и традицијима наше правосл. цркве сасвим сходна бити.

9. Саопштена слова остаю својна зготовитеља и саопштителя, и не могу се на другу каку окром оде у точ. 8. назначене целих без самозволеваня његовог употребити.

10. Узаймноме договарању задатка венаца тацајућем се има сваки изабран е највећом готовошћу услужност своју да указуе.

11. У узаймну кореспонденцију венаца спада у формалноме смислу свако писмо, кое едан изабран на прече изабране едного венаца управа, и у материјалном, ван оног, у точ. 5. изложеног, преимачењ и укидану едне или друге точке програма овог и допуњењ њего е; даљ саветовањ е периодичноме састанку изабраних и е саопштају венаца ово ширем.

12. Акт узаймне кореспонденције има се од најближег до најближег изабраног путем д. кр. поште званично разшиљати и прквеним печатом запечаљивати.

13. Узаймна кореспонденција има ће се усредочавати у лицу најстаријег изабраног венаца.

14. У главно стараних изабраних свадати има, да ни едно место у крушовини овој где Срба има без изабраног небуде, како би се подеднаким корацима на сву страну злу доскавало и искоренивало се.

Црква ће имати дакле по овоме програму да чини своје и свестито и својски и енергично; сад е ред на журналистику; а она ће имати задатак да заедно е узаймноме кореспонденцијом горњег програма води школу, да и она у даванио груди нелицкоме роду не грушавином чемером и отроком већ здравим млеком рани и негуе га, те да снавац на керист и дику и понос пораста роду.

У Срб. Итебею 2. јуни.

П а л Ј а к о в и њ, нар. администр.

Н А Й Н О В Њ Е.

„Н. Фр. Пресе“ саопштава следеће телеграме: **Праг 15 Јуни.** Д-шавини амо рајбници јавља, да се данас око три сата из јутра жестоко бой између предстража код Подола (Турнау) догодило у ком су Пруси одбиени. Бой овај био е од већег замашља. Сви су знаци за то, да непосредно велика битка предстои.

— Од јутра трае бой код Михенграца. Ма да е непријатељ јачи, ипак се наша војска храбро одржала. Први кои су рањени, сад су баш овамо допешени.

Пардубиц 15. Јуни. Од 10 сати жестоко бой између Найштата и Находа. Топови непрестано грме; Пруси су код Скалица одбиени, бой се повлачи Найштату, где ће кавалерија започети радити.

Јозефштадт 15 Јуни. Читав шести војни кор у ватри. Било се до 4. после подне. Пруси су е великим губитком одбиени; мртве и ранјене оставше на бойном пољу.

Око 5. сати дошао е новом главном коменданту пруски парламентер.

Праг 15 Јуни. Изванредни листови чешких журнала јављаю: Данас пре подне била е велика битка између Находа и Скалица. — Чешку Липу посели су Пруси.

— Војна команда у Бравави јавя од 15. јунија: Овацим великом снагом нападнут, бранила е наша ваљна војска храбро, која е колодвор наново заузела. Губитак е велики. Пет официра мртви. —

ФЦМ. Бенедек јави Н. Преуза. ратног министру: „Главно стао Јозефштадт 15. јунија 8 сати у вече. Упућени 14. о. м. шести војни кр из Опочно у Скалиц нападнут е око 8 и по сати из јутра од Пруса, кои се на висина код *Восокова* и *Венцелсберга* налазаше. После жестоког боа, кои е 3 и по сата трајало, јурниши шести кор на речене висине и побѣди на све стране.

Око подне панове Пруси покрепљени повом снагом нападну, но буду топовима резервног нора одбиени, и тако е шести кор на миру до свога у први мах намирљивог положаја у Скалицу дозвоно.

— У битки код Кустоце пало е од наше стране кое мртвих кое разних штабских и виших официра

37 а простих момака 1538. — У боју пак код Мантуве 5 виших официра и 41 момак; цео дакле губитак на јужном бойном пољу износи досад 62 официра и 1624 момака.

Пришлано.

Свиња, кои од бледе болести болую, кои мало крви имаю, кои од умора пате, кои су мршави и кои су слабих мишица и живаца препоручујемо се употреблењ средства гвожђаним частицама помешана као одвећ пробитачна. (Вади ниже оглас.)

Т Р Г О В И Н А.

Пешта 16. јунија. Време е врло топло, истог дана око подне врло јака киша е грмљавином:

Радна с раном единако лоше иде, и штогод се продае, то се по истиниој цену дае. *Пшеница* продато 7—8000 вагона и то највише за две. *Роба* 88—89 ф. т. 4 ф. 75—80 нов. на почек за три месеца, а за готово 4 ф. 70 нов. *Раж* и *бчам* слобо пролазе, а цена се немена. *Зоб* продае се по 2 фор. 20—25 нов. *Кокоруза* продат е едан товар од 5000 вагона по 2 фор. 70 нов.

О Г Л А С И.

Professor Dr. BOCK in Leipzig, Professor Dr. HELTER, Professor KLETZINSKY in Wien und viele Aerzte empfehlen als die vorzüglichsten diätetischen Eisenmittel für

BLASSE, BLEICHSICHTIGE, BLUTARME, MATTE, MAGERE, MUSKEL- und NERVENSCHWACHE

Robert Freygangs

eisenhaltige Genussmittel, als:

Eisen-Liquor, bester dänischer Liqueur die kl. Flasche

70 kr. die gr. 1 fl. 20 kr.

Eisen Bitter-Liquor, weniger süß die kl. Flasche

60 kr. die gr. 1 fl. —

Eisenhaltiger Syrup, Ersatz für Limonaden Syrup

die kl. Flasche 80 kr. die gr. 1 fl. 40 kr.

Eisenhaltige Chokolade in Pfund Paketen Nro. I.

1 fl. 20 kr. Nro. II. 90 kr.

Eisenhaltige Bonbons in 1/2 Pfund Paketen Nro. I.

24 kr. öster. W.

Dieselben werden durch das Haupt Depot von J. HAMANN in Wien, Lupeck Nro. 3 gegen Ein-

sendung oder unter Nachnahme des Betrages in jedem beliebigen Quantum in allen Kronländern

versandt bei einem grösseren Quantum franco.

29. 1—6

Стеčaj.

Отварасе на упразднио учитељско звање у мѣсту Дукаревцу, скопчано е годишњом платом, 42. Фор. а. вр. 6. ланаца ливаде, баштом од 1. ланаца, 24. меце жита, 6. меца кукуруза, 25 фун. соли, 50 фун. слањине 6. фун. свеће и 4. фата дрва. Учелни е език Србски.

Сваки онај, кои жели ово звање получити, има молбеницу своју е крштеним писмом, е свидѣлствама о свршеном наукама, о моралној и политичној владанио и о докочној служби, од првог дана изложене обаве за 4 недељ конисториуму Темнишварској подиети.

Конисториум источно-правосл. цркве дисцезе Темнишварске.

30-2-3.

Стеčaj.

У србској великој Гимназији у Н-Саду упразднио е едно место професорско, а почем ће се идуће школске године у истој Гимназији седми разред отворити а за тај су два професора нуждна то се овим расписуе стечай за три места професорска до 18. Аугуста 1866; тога ради позиваю се сви они звањия професорског кандидати, кои би едно од ових места добити желели: да свом добро устројено е франкиране молбе „Патронату србске Гимназије у Н-Саду“ до горе назначеног рока подиесу, гдѣ ће они сведочанство о теоретичној и практичној способности учитељској приложити — а тако исто овим едиком народног србског по себи нуждног, мораће о знању мађарског, немачког, латинског, и грчког оказатељства принети; — они просители кои неби несит професорског звањия показали, биће обавезани исти несит за прописано време положити. С тим звањием скопчана е плаћа годишња от 682 фор. 50 кр. а по положеном професорској испиту 735 фор. а. в. десетогодишња доходи е провинцијна пензија. Из заседања Патроната Гимназије новосадске дана 16 Јунија у Новом-Саду држаног. 31. 1—3

Бечка бирза од 18 јунија.

Сребро — — — — — 127.—
Дукати — — — — — 6.15